

[Hahn]

relserne, kan man jo blot vælge dem på demokratisk vis.

Jeg skal ikke nævne for mange tal, men indskrænke mig til at sige, at af det svar, industriministeren har givet hr. Glistrup, ser jeg, at der er tale om 63 personer med politisk tilhørsforhold. De 33 af repræsentanterne kommer fra socialdemokratiet, 22 fra venstre, mens 4 kommer fra det konservative folkeparti og 4 fra upolitiske borgerlister. Det er de oplysninger, jeg har fra dagspressen. Det er altså efter dette ikke så stort et tal.

Lad mig slutte med at sige, at centrum-demokraterne også i dette spørgsmål er enige med den øvrige regering, og vi støtter industriministerens anbefaling af at vedtage det fremsatte lovforslag.

Janne Normann (RV):

Vi mener, det er rimeligt og sundt med offentlig repræsentation i pengeinstitutternes ledelse, således som vi har fremført det de øvrige gange, dette lovforslag har været til debat. Det er gavnligt med de offentlige repræsentanter til at imødegå meget af den mistænksomhed, som ellers kan omgærde pengeinstitutterne.

Vi kan ikke støtte et forslag om at ophæve den offentlige repræsentation.

Wilhelm (VS):

VS har – endnu før fremskridtspartiet første gang rejste dette spørgsmål – interesseret sig kritisk for den ordning, der blev påtvunget træskoregeringen i 1974. Erik Sigsgaard havde fat i den allerede ved de første udnævnelser, og vi har ment det samme om den, hver gang spørgsmålet har været oppe til drøftelse. Jeg kan fuldt ud stå ved det, jeg er citeret for i fremskridtspartiets bemærkninger. Det stammer fra den sidste behandling, vi havde her, i januar 1979.

Vi vil stadig væk mene, at medmindre man får skærpet meget væsentligt rettighederne og pligterne for disse repræsentanter, så er de værre end ingenting set fra et demokratisk synspunkt. De har tavshedspligt, de må ikke indrapportere til handelsministeriet, de har loyalitetsforpligtelse over for pengeinstituttet og ikke over for nogen som helst andre. Og så har de ellers at holde deres mund og tage mod deres honorarer, som, da

vi sidst diskuterede det, var begrænset til 41.000 kr. I dag er det vel et par og halvtreds tusinde kroner om året.

Det er en ren og skær gidsselfunktion, og jeg finder, den er værre end ingenting. Den lægger gift for alt, hvad der kunne kaldes demokratisk kontrol. Hvis SF opretholder sit synspunkt, bliver disse gidsler formodentlig ved med at sidde der. Det kan jeg kun beklage. Jeg synes, man må stille det krav, at enten får de en reel funktion, eller også bliver de afskaffet.

De konservative har slingret frem og tilbage og har ment det ene den ene gang og det andet den anden gang, men i dag siger de altså, at de godt vil være med til at afskaffe dem.

Den diskussion, der skal føres, må nok især komme til at foregå mellem os og SF'erne, og den vil jeg godt tage hul på her. Jeg synes ikke, man kan se et sådant forslag som noget, der er imod tøjler på kapitalen. Der er ikke skygge af tøjler på kapitalen ved den ordning med offentlige repræsentanter. Det har der aldrig været. Der er ikke skygge af indflydelse på pengepolitikken eller noget som helst. Der er ikke engang – hvad jeg tror man maksimalt kunne opnå med en sådan ordning – skygge af åbenhed eller gennemsigtighed gennem disse offentlige repræsentanter.

Der er heller ikke nogen rimelige funktioner, som gør, at man holder sig fra de værste rævestreger. Vi har et spørgsmål liggende, som vi er spændte på industriministerens svar på – selv om jeg godt tror, jeg kender det.

Hvad lavede de offentlige repræsentanter i Privatbanken og i Provinsbanken, da checkene på tocifrede millionbeløb uden dækning for frem og tilbage mellem de to banker i Wilhelmsensagen? Ikke et klap, selvfølgelig.

Hvad lavede de, da disse to banker beregnede sig effektive renter på op til 44 pct.? Ikke et klap lavede de, ligesom de ikke lavede et klap, da Universalbanken lige pludselig blev sigtet – hele bestyrelsen – af bagmandspolitiet, eller da Hasle Bank lige pludselig blev forsøgt indrulleret under Privatbanken. Tværtimod gik man ind på en ordning, idet den offentlige repræsentant lod sig købe ved løfte om at få en repræsentantskabsplads i den samme Privatbank, hvis han støttede fusionen. Det er, hvad vi har af erfaringer med